

PUBLICACIONS JURÍDIQUES
DE L'EDITORIAL BARCINO

<i>La llei de la família catalana</i> , per F. Maspons i Anglasesell («Collecció Popular Barcino», 119)	1'50
<i>L'esperit del Dret públic català</i> , per F. Maspons i Anglasesell («Assaigs i Monografies de l'Editorial Barcino», 1).	3'50
<i>Usatges de Barcelona i Commemoracions de Pere Albert</i> («Els Nostres Clàssics», A, 43-44).	10'00
<i>Consolat de Mar</i> (3 volums), («Els Nostres Clàssics», A, 27, 37 i 41) (cada volum, 7'50)	22'50
<i>Com es fa un tracte</i> , per F. Maspons i Anglasesell («Collecció Popular Barcino», 18).	1'00
<i>Com es fa un testament</i> , per F. Maspons i Anglasesell («Collecció Popular Barcino», 51)	1'00
<i>Regiment de la cosa pública</i> , de F. Eiximenis («Els Nostres Clàssics», A, 13).	7'50
<i>Doctrina compendiosa</i> , de F. Eiximenis («Els Nostres Clàssics», A, 24).	7'50
<i>Les formes de govern</i> , per A. Perucho («Collecció Popular Barcino», 64).	1'00
<i>La pau perpètua</i> , de Kant («Collecció Popular Barcino», 79)	1'50
<i>Formulari de documents en català</i> , per C. A. Jordana («Collecció Popular Barcino», 67)	2'00
<i>Formulari català de documents notariais</i> , per J. Comes i Sorribes («Formularis i Vocabularis de Professions», 1)	2'00

ADMINISTRACIÓ:
BARCELONA - PORTAFERRISSA, 17

COL·LECCIÓ POPULAR BARCINO

VOLUM CXIX

LA LLEI DE
LA FAMÍLIA CATALANA

PER

FRANCESC MASPONS
I ANGLASELL

Universitat de Girona

Biblioteca

BARCELONA, 1935

EDITORIAL BARCINO -- PORTAFERRISSA 17

ADVERTIMENT

Les pàgines següents no contenen un tractat tècnic sobre la manera d'organitzar la família catalana i el seu funcionament, sinó una planera explicació encaminada a posar de manifest els seus trets cabdals i la manera de constituir-se i de viure.

Aquest llibre no és doncs un resum de disposicions legals adreçat als professionals de l'advocacia, sinó una visió de conjunt posada a l'abast de qui senti l'esperit d'equitat encara que no conegui la tècnica del Dret.

Fa referència solament a les comarques del Principat, i no es refereix al País Valencià ni a les Balears, perquè, en el que atany al Dret civil, aquestes dues regions del nostre país tenen personalitat pròpia, i governen llur vida familiar amb un règim que, tot i els seus punts de contacte amb el del Principat, és diferent i independent d'ell.

La Catalunya estricta, que mai no ha estat imperialista, en constituir-les després d'alliberar llurs territoris dels invasors sarraïns, els atorgà una plena llibertat per a regir-se, i personalitat per a completar i desenrotllar llur Dret civil, el qual, però, mostra ben sovint la seva identitat originària amb el del Principat, com ho posen de manifest, per exemple, les similituds del Fur de València amb el Llibre dels Cos-

EDITORIAL BARCINO. Edició núm. 295

Impremta VARIAS. Sant Sadurní d'Anoia

tums de Tortosa, la vigència dels Usatges de Barcelona a Mallorca, i el fons consuetudinari dels tres règims.

Quant al Rosselló, el Vallespir i el Conflent, les influències franceses que aquestes comarques han sofert d'ençà que Espanya les cedi a França pel tractat del Pirineu, han desfigurat bona cosa llurs institucions civils.

I

PRINCIPIS GENERALS

CARACTERÍSTIQUES COMUNES AMB LA
FAMÍLIA EUROPEA

La família catalana té les característiques generals de la família europea, a més de certes qualitats que li donen una manera d'ésser pròpia.

Encarna els principis de la civilització europea d'una manera especialment pura, d'una banda perquè les nostres institucions familiars cristallitzaren abans de l'esclat de la ideologia cesarista promoguda pel Renaixement, i d'altra banda perquè no ha sofert les influències orientals (musulmanes, esclaves, etc.) que en altres països europeus han desvirtuat aquells fonaments.

Aquests principis, que van ésser difosos pel cristianisme, es poden resumir així: ningú no té personalitat per a absorbir i dominar la personalitat dels altres; la mare és posada en situació d'igualtat amb el pare; els fills tenen drets que els pares han de respectar. Dins aquest tipus de família, el pare no és, doncs, un senyor al qual sigui degut tot, amb prerrogatives absolutes, sinó un cap que

caciquisme, perquè les seves lleis, repartint excessivament els patrimonis, han debilitat la vida familiar. Els qui han rebut la missió d'investigar les causes de la davallada de moltes contrades franceses, han arribat a la conclusió que l'aplicació de les lleis napoleòniques que esmicolen la base econòmica de la família, han minat la seva força; en afeblir-se la força familiar, el país ha decaigut.

La nostra família és, no tan sols el fogar de l'espiritualitat catalana, sinó la garantia de les nostres llibertats; el dia que, enfront de l'Estat, cada dia més absorbent, no hi hagués sinó individus aïllats, Catalunya perillaria de morir a mans del doctrinarisme uniformista. La defensa dels pobles contra les utopies i les tiranies absolutistes, són els nuclis socials, i mai n'hi ha hagut cap, ni n'hi haurà cap, de més potent que la família.

El nostre poble serà fort mentre sàpiga mantenir ferma la vida de la família catalana.

Í N D E X

	<u>Pag.</u>
Advertiment.	5
I. PRINCIPIS GENERALS.	7
Característiques comunes amb la família europea.	7
Modalitats pròpies.	8
Els components de la família.	10
El règim familiar.	12
II. CONSTITUCIÓ DE LA FAMÍLIA.	15
La llibertat d'organització, i els seus límits.	15
Organitzacions acostumades.	19
Els capítols matrimonials	21
El règim dotal.	28
Els règims d'associació.	52
El règim de separació de béns.	59
III. VIDA DE LA FAMÍLIA	63
La vida familiar i la llei moral	63
El cap de casa.	64
La muller.	66
Els fills	68
La major edat.	71
L'habilitació.	72
L'afillament.	75
Els donats.	76
Les despeses familiars	78
La casa pairal.	81

	<u>Pàg.</u>
IV. DISSOLUCIÓ DE LA FAMÍLIA.	83
Dissolució i continuïtat.	83
L'any de plor.	84
El dret de «tenuta».	86
Els fills menors. La tutela i la curatela.	86
El dret d'aliments.	88
V. CONCLUSIÓ.	91

Universitat de Girona

Biblioteca